Valící se kameny - Petra Janů

Já žiju písněmi, o cizích láskách vypovídám,
ze sebe kousek sem tam přidám, už život snad trochu znám.
Z pódia nad zemí mikrofon zprávu přetlumočí,
na dálku cítím blízké oči, bez nich bych byla ta tam.

Valící se kameny, to jsou oči v sále,
jsou v nich tajná znamení, denně mění kód,
valící se kameny, na mě míří stále,
valící se kameny, já jsem jejich bod.
Včera jsem zpívala o svojí duši potisící,
o tom, co vídám na ulicích, i o tom, kdo má koho rád.

Pak píseň pomalá najednou vůbec nezabrala,
mikrofon vážil víc než skála, to když ze tmy zavanul chlad.

Valící se kameny, to jsou oči v sále,
jsou v nich tajná znamení, denně mění kód.
Valící se kameny, na mě míří stále,
valící se kameny, já jsem jejich bod.
A přesto zpívám dál, chtěla bych svítit, i když blikám.

Z popela náhle večer vznikám jak fénix, ten záhadný pták.
Dopínat s písní sál, odzbrojit oči nastražené,
to je ta síla, co mě žene, vždyť oči jsou víc než jen zrak.

Valící se kameny, to jsou oči v sále,
jsou v nich tajná znamení, denně mění kód.
Valící se kameny, na mě míří stále,
valící se kameny, já jsem jejich bod.
Valící se kameny, to jsou oči v sále,
jsou v nich tajná znamení, denně mění kód.
Valící se kameny, na mě míří stále,
valící se kameny, já jsem jejich bod.